

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 432/2019
23.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милене Црнобарац, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 241/15 од 14.05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1140/18 од 26.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милене Црнобарац, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 241/15 од 14.05.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1140/18 од 26.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 241/15 од 14.05.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 55.245,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће се о преосталом делу трошкова кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем. Оштећена ББ као и законски заступник мал. ошт. ВВ и ГГ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1140/18 од 26.12.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милене Црнобарац и пресуда Основног суда у Обреновцу К 241/15 од 14.05.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Милена Црнобарац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање, односно да исте преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милене Црнобарац је неоснован.

Бранилац окривљеног АА правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП наводима да се кривично-правна радња коју је окривљени наводно предузео дана 12.06.2012. године може квалификовати као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ у односу на које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења сходно одредби члана 103. став 1. тачка 6. КЗ у вези члана 104. став 6. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 194. став 1. КЗ прописано је да кривично дело насиље у породици чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Из ове законске одредбе по оцени Врховног касационог суда јасно произилази да је радња извршења кривичног дела у питању одређена трајним глаголом, због чега се има сматрати да је кривично дело у питању учињено када је радња извршења предузета једном или више пута, што је конкретно случај, и у тој ситуацији застарелост кривичног гоњења почиње да тече од дана извршења кривичног дела, односно од предузимања последње радње и то дана 12.06.2012. године, па како је окривљеном стављено на терет да је извршио квалификовани облик овог кривичног дела из става 3. члана 194. КЗ, дакле, да је предметно кривично дело учињено и према малолетним лицима, то апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ није наступила, сходно одредби члана 103. тачка 4. КЗ и члана 104. тачка 6. КЗ.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да изрека правноснажне пресуде не садржи сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, обзиром да у истој није описано стање урачунљивости окривљеног и облик кривице *in tempore criminis*.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, па дакле и стање урачунљивости окривљеног као и облик кривице у односу на предузете радње – директан умишљај.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему не указује на ком доказу и због чега се пресуда не може заснивати, док у образложењу захтева истиче да изведени докази не пружају поуздан основ за закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању.

По налажењу Врховног касационог суда изложеним наводима захтева бранилац окривљеног позивајући се на повреду закона у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.